

[Aksel Larsen.]

ark papir ind i debatten, som er blevet offentliggjort i et dagblad i dag. Ja, jeg må jo have lov til at sige, at det er naturligvis vor hovedpine, og det er et beklageligt forhold, at vi har sådanne tilstande i socialistisk folkeparti, at interne partidokumenter udleveres til modstanderpresen. Men vi kan jo ikke gøre noget ved det, da vi ikke ved, hvem det er, der gør det, og ikke besidder en efterretningstjeneste, som kan skaffe os de fornødne oplysninger, og efter hvad ministeren har sagt, kan telefonaftlytningerne heller ikke hjælpe os, selv om vi ikke kan få at vide, hvad der sker ved telefonaftlytningerne. Men på den anden side står der i det dokument intet som helst, som kan være nyt for nogen. Denne aftale om samarbejde mellem socialdemokratiet og SF har nu eksisteret så længe; samarbejdsaftalen har været offentliggjort; den har været diskuteret til hudløshed her i tinget, på offentlige møder og i pressen; så alle må vel kende den. Den behøver vel ikke at endevendes mere. Naturligvis er det ikke sådan, at dette er et dokument, som vi skal have skriftlig underskrift, muligvis bekræftet af notarius publicus, fra regeringens side på. Det er socialistisk folkepartis folketingsgruppe, der af hovedbestyrelsen har fået anmodning om at udarbejde en beretning til hovedbestyrelsen om, hvad samarbejdsaftalen går ud på, under hvilke forhold den er indgået, hvordan man vurderer den, og hvordan der er arbejdet under denne samarbejdsaftale.

Anmodningen fra hovedbestyrelsen var fuldkommen rimelig. Det er en ny hovedbestyrelse, størsteparten af dens medlemmer var ikke medlemmer af hovedbestyrelsen i foråret, og de kunne jo have ret til at sige, at det kender vi ikke så meget til, altså udarbejdede folketingsgruppen denne redegørelse beregnet for socialistisk folkepartis hovedbestyrelse.

Det er en ret udførlig redegørelse. Det er da ganske klart, at vi giver den til ledelsen for det parti, vi samarbejder med, for at sige til dem: I kan jo kigge på dette her, det er vor opfattelse af det, vel at mærke, og den opfattelse har vi, uanset om andre godkender den eller forkaster den. Det er en opfattelse, vi har, også selv om hr. Per Hækkerup ikke skulle anse det for at være

selvfølgeligheder, der står i den. Ja, jeg anser det også for at være selvfølgeligheder, der står i den, men vi var jo nødt til at udarbejde denne redegørelse, når vor hovedbestyrelse bad om det.

Det er i øvrigt sådan, at samarbejdsaftalen er indgået af folketingsgruppen, og den er indgået i medfør af en bestemmelse i vort partis love, hvor der om folketingsgruppens bemyndigelser står bl. a. følgende:

„Samarbejde med andre partier, der hviler på skriftlig eller anden udtrykkelig aftale og ikke blot omhandler en enkeltsag, skal forelægges hovedbestyrelsen, inden aftale bekræftes, og kan kun bindende indgås, hvis en afstemning i hovedbestyrelsen giver flertal herfor.“

Ja, som bekendt indstillede folketingsgruppen enstemmigt til hovedbestyrelsen, at vi fik tilladelse til at indgå aftalen. Hovedbestyrelsen vedtog med alle stemmer mod 2, at vi skulle indgå aftalen, derfor har folketingsgruppen sluttet aftalen, og dermed er det ganske klart, at aftalen eksisterer mellem de to folketingsgrupper, og at den vil blive holdt.

Hvad angår den hjælpende hånd, som hr. Poul Møller var enten begejstret for eller vred over — jeg er ikke helt klar over det — vil jeg sige, at jeg opfatter det ikke som en hjælpende hånd, men hvis det endelig skal ind i billedet, så kunne det jo være, at hr. Per Hækkerup nogle gange i sommer havde sagt noget, som ikke ligefrem var en hjælpende hånd til Aksel Larsen. Men jeg skal nok klare det, jeg behøver ikke en hjælpende hånd i disse spørgsmål.

Endelig til slut dette: realiteten er jo, at man i hvert fald fra venstres og de konservatives side, til dels også fra radikal side, i virkeligheden fører diskussionen på det grundlag, at hvis regeringen vil have noget som helst samarbejde med dem om nogen sag, så må den afbryde samarbejdet med socialistisk folkeparti. Man er faktisk ikke kommet stort længere, end man var, dengang boligforliget blev indgået, hvor man kun ville forhandle med regeringen, hvis man kunne holde socialistisk folkeparti udenfor. Jeg tror, man skal holde op med det dér, ikke bare fordi nu eksisterer samarbejdsaftalen, og den vil jo blive holdt, men fordi det da er fuldkommen urimelige betingelser at stille kun at ville indlede et